

[Jørgen Jørgensen.]

ændret noget i situationen, som kan begrunde, at man nu skulle tage et andet standpunkt. Spørgsmålet er jo først og fremmest, hvad der er menighedens tarv, og personlige forhold, som i væsentlig grad kun interesserer præsten, kan ikke være afgørende for at træffe en beslutning som den, de fynske præster ønsker. Der var også fra nogenlunde den samme kreds en meget stærkt udtrykt stillingtagen til, om de pågældende kunne forblive i deres embeder efter det standpunkt, biskoppen over Fyns stift har indtaget overfor ordinationen af kvindelige præster. Det blev dog til, at de pågældende præster beholdt deres embeder — værre gik det ikke —, og jeg har ikke hørt noget om, at der har været vanskeligheder ved at få besat de præsteembeder i Fyns stift, som skulle besættes senere.

Jeg tror derfor, at spørgsmålet om ændringer i præsternes stilling overfor deres tilsynsførende i Fyns stift ikke er aktuelt — det kan vi vist roligt se bort fra —, og jeg venter ikke, at der af landstingsudvalgets forhandlinger skal komme noget resultat; det vil jeg gerne sige på forhånd.

Den ærede ordfører for det konservative folkeparti havde det ønske, at alle kirkens retninger ved valg af biskopper blev repræsenteret i bispekollegiet. Jeg ved egentlig ikke, hvad et bispekollegium er for noget. Jeg ved, at biskopperne i landet engang imellem kommer sammen og taler om tingene, men de er jo ikke konstitueret som en synode, således som det ærede medlem ønsker det. Det er dog ikke sket endnu, og det vil formentlig heller ikke ske, og der er derfor ingen grund til at tage forskud på slige ting.

Skal der være mening i, at menighederne indenfor stiftet vælger deres biskop, kan det formentlig ikke pålægges menighederne at foretage valget under hensyntagen til, at de forskellige kirkelige retninger bliver repræsenteret i de forskellige stifter. De kan formentlig kun få indflydelse i deres eget stift. Jeg tror, den tankegang, der ligger bag det ærede medlems standpunkt, ligger fjernt fra det, som har været hensigten med loven om bispevalg, da den blev gennemført, og jeg tror heller ikke, det er muligt at realisere tanken. Jeg ønsker heller ikke, den skal realiseres, da det ville være i strid med hele det grundlag, hele det syn på bispestillingen, som har været gældende i landet, og som jeg mener vi fremdeles bør fastholde.

Med de betænkeligheder og forbehold, jeg her har givet udtryk for overfor kravet om de mange anbefalere, som forlanges, for at en bispekandidat kan komme til afstemning, vil jeg anbefale, at lovforslaget gennemføres. Det blev lovet ved menighedsrådslovens vedtagelse, at en lov af denne karakter skulle gennemføres, og det løfte vil jeg gerne være med til at indfri.

Evald Christensen: Jeg har kun et par bemærkninger at gøre, da jeg synes, lovforslaget er godt og rimeligt, og jeg kan på forhånd give tilslutning til, at det ophøjes til lov.

Hvad angår præsters adgang til stiftsbåndsløsning, forekommer det mig, at den, som den sidste ærede taler udtrykte det, ikke er særlig aktuell. Jeg vil dog sige, at jeg er tilfreds med, at der nu er mulighed for, at vi kan få det spørgsmål løst.

Den ærede ordfører for de konservative udtalte ønsket om et mere indirekte valg end det, vi nu får. Jeg vil gøre mig til talsmand for det modsatte: at vi også indenfor folkekirken får et stadig mere oplyst folk, som selvstændigt kan tage stilling til spørgsmålene, i stedet for at udviklingen skulle gå til den anden side: at det er de få, der skal bestemme.

Jeg kan altså give min tilslutning til lovforslaget. Jeg ønsker det ophøjet til lov.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Jeg takker de ærede ordførere for den velvilje, hvormed de har modtaget lovforslaget. Der har været enkelte indvendinger, f. eks. fra det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen med hensyn til kravet om så og så mange stillere. Spørgsmålet blev gennemdrøftet i landstingsudvalget. Man havde der først foreslået et mindstetal på 50, fra visse kredse foreslog man 10 pct. Man samledes som så ofte før om noget, der ligger midt imellem, og blev enig om at fastholde kravet om et tal, der svarer til 5 pct. af menighedsrådsmedlemmerne i det pågældende stift, og jeg tror, det er bedst, at vi bliver stående der, hvor det store flertal i landstinget fandt sammen.

Såvidt jeg forstod det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit — men det er muligt, at det er forkert —, havde det ærede medlem forstået mig således, at jeg fandt alle de foreslåede kandidater til bispevalget på Lolland-Falster betydelige. Jeg har ikke udtalt mig, og skal af gode grunde ikke udtale mig om kvalifikationer, sålænge — jeg havde nær sagt — slaget kun er